

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 60

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 ianuarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
			DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
27.			ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
			— Decizie privind eliberarea domnului Marius-Iulian Carabulea, la cerere, din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat
	1		Decizia nr. 85 din 20 noiembrie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)
			2-8

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind eliberarea domnului Marius-Iulian Carabulea, la cerere, din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat

Având în vedere Cererea domnului Marius-Iulian Carabulea, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/276 din 18 ianuarie 2018,

în temeiul art. 15 lit. b) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul, interimar, emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marius-Iulian Carabulea se eliberează, la cerere, din funcția de secretar general adjunct al Guvernului, cu rang de secretar de stat.

PRIM-MINISTRU, INTERIMAR,
MIHAI-VIOREL FIFOR

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ioana-Andreea Lambru

București, 19 ianuarie 2018.
Nr. 27.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 85

din 20 noiembrie 2017

Dosar nr. 1.657/1/2017

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Viorica Cosma	— judecător la Secția I civilă
Romanița Ecaterina Vrînceanu	— judecător la Secția I civilă
Alina Iuliana Țuca	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Constantin Brânzan	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă
Paulina Lucia Brehar	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.657/1/2017 este constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 9.028/193/2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către apelantul-pârât, cu nerespectarea termenului legal. La dosar au fost transmise hotărârile judecătorești relevante, identificate de instanțele naționale, precum și opiniile teoretice exprimate de judecători. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că nu se verifică, în prezent, practică judiciară în vederea promovării unui recurs în interesul legii.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Tribunalul Botoșani a dispus, prin Încheierea din data de 26 aprilie 2017, în Dosarul nr. 9.028/193/2016, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept vizând interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (2) din Codul civil, respectiv dacă echivalentul valoric al diurnei se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

II. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

2. Prin Cererea de chemare în judecată, înregistrată la Judecătoria Botoșani la data de 23 iunie 2016, reclamantul, prin reprezentant legal, a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul, obligarea acestuia la plata pensiei de întreținere în funcție de nevoile minorului și de posibilitățile sale materiale, stabilită la ¼ din veniturile pe care pârâtul le realizează în prezent, de la data promovării acțiunii și până la majoratul reclamantului.

3. Prin Sentința civilă nr. 9.355 din 8 decembrie 2016, Judecătoria Botoșani a admis cererea de chemare în judecată și a obligat pârâtul la plata în favoarea reclamantului, prin reprezentant legal, a pensiei de întreținere în quantum de 750 lei lunar, începând cu data introducerii acțiunii, respectiv 23 iunie 2016, până la majoratul acestuia.

4. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a constatat faptul că acordul notarial al foștilor soți cu privire la pensia de întreținere prestată în favoarea reclamantului a încetat, astfel încât acesta, la momentul de față, este lipsit de întreținere din partea pârâtului, care, potrivit art. 516 alin. (1) din Codul civil, este obligat de lege să presteze întreținere în favoarea copilului său minor.

5. Procedând la calculul mediei aritmetice a veniturilor totale ale pârâtului în perioada noiembrie 2015 — octombrie 2016, prima instanță a reținut că rezultă un venit salarial mediu pe lună de 1.264 lei și o diurnă medie lunară de 1.079 euro, convertită în lei la cursul de 1 euro = 4,5 lei la 4.856 lei, așadar, un venit lunar total de 6.120 lei.

6. Cu privire la diurna lunară, pârâtul a invocat Decizia nr. 21 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 decembrie 2015, prin care s-a stabilit faptul că echivalentul valoric al normei de hrană prevăzute de art. 2 alin. (4) și art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

7. Instanța de fond a reținut faptul că, în prezenta cauză, pârâtul nu lucrează în sectorul de apărare națională, astfel încât decizia în interesul legii invocată nu este aplicabilă în prezentul litigiu.

8. De asemenea, instanța a avut în vedere faptul că diurna realizată de către pârât nu are caracter ocazional, ci este permanentă, fiind, totodată, într-un quantum substanțial mai mare față de salariul de bază. Astfel, instanța a apreciat că ar fi contrar interesului superior al copilului a nu se ține cont, în stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, de aceste venituri constante ale pârâtului, realizate cu titlu de diurnă, ce măresc semnificativ limita în care se poate stabili cuantumul întreținerii datorate reclamantului. Din aceste motive, prima instanță a procedat la stabilirea pensiei de întreținere datorate de către pârât reclamantului, cu luarea în considerare a diurnelor lunare ale acestuia.

9. Împotriva acestei sentințe, în termen legal, a formulat apel pârâtul, solicitând modificarea în totalitate a sentinței apelate în sensul stabilirii pensiei de întreținere datorate minorului exclusiv în funcție de veniturile de natură salarială, întrucât veniturile ocazionale realizate cu titlu de diurnă nu intră în această categorie de natură salarială ori a veniturilor asimilate acesteia.

10. A mai arătat că diurnele de care a beneficiat, ca șofer, pe durata deplasărilor în țară/străinătate se situează sub plafonul legal de impozitare și, prin urmare, sumele acordate cu acest titlu nu intră în categoria veniturilor salariale impozabile, conform art. 76 din Codul fiscal, care dispune că regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și indemnizațiilor, oricărei alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării, detașării, după caz, în altă localitate în țară și în străinătate, în interesul serviciului.

11. De asemenea a invocat caracterul juridic special al diurnei, destinația sa fiind aceea de a acoperi cheltuielile de hrană, transport și alte cheltuieli legate de deplasarea angajatului, cuantumul acesteia mai mare fiind justificat, în speță, de faptul că, date fiind deplasările în spațiul comunității europene, aceste cheltuieli sunt estimate prin norme europene, la nivelul costurilor și veniturilor din Uniunea Europeană.

III. Aspectele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

12. Prin Încheierea de sesizare din data de 26 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 9.028/193/2016, Tribunalul Botoșani a apreciat că în cauză sunt întrunite condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

13. Astfel, s-a reținut că este vorba despre o chestiune de drept veritabilă, punându-se problema dacă în noțiunea de venituri și bunuri ale celui care datorează întreținerea intră și diurna acordată de angajator pentru acoperirea cheltuielilor necesare pe perioada de detașare. Aceasta întrucât în cuprinsul art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (2) din actualul Cod civil se fac precizări generice la noțiunile de „venituri” și „venit lunar net”, fără a detalia în mod lămuritor ce include sau exclude această categorie de venituri în raport cu care se stabilește obligația de întreținere pentru copilul minor.

14. Celelalte condiții sunt de asemenea îndeplinite, deoarece chestiunea de drept este ridicată în cursul judecății în fața unui complet al tribunalului investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a apelului și este nouă (în sensul art. 519 din Codul de procedură civilă), nefăcând obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nefiind deja lămurită de Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre pronunțată într-un recurs în interesul legii sau într-o altă cerere de hotărâre prealabilă, noțiunea de „soluționare pe fond” trebuind înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept

procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. În opinia apelantului-pârât, exprimată cu ocazia formulării cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, problema definirii noțiunii de „venituri” în funcție de care se stabilește cuantumul obligației de întreținere, cu referire la includerea sumelor de bani cu o anumită afectare, a făcut obiectul de preocupare, fiind analizată în doctrina și jurisprudența anterioare noului Cod civil de o manieră ce își păstrează actualitatea, însă în chestiunea referitoare la diurnă nu s-a ajuns la o lămurire deplină.

16. A susținut că, în prezent, prin Decizia nr. 21/2015, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a statuat că accepțiunea sumelor de bani care intră în sfera venitului net avut în vedere de art. 529 din Codul civil trebuie corelată cu venitul brut lunar, pe baza căruia se stabilește venitul net lunar, sens în care devin relevante prevederile legale din Codul fiscal referitoare la venitul lunar brut și net din salarii.

17. De asemenea a arătat că pct. 106 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede că „Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 55 alin. (1)—(3) din Codul fiscal, de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate”. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a statuat că legiuitorul a exclus, în mod explicit, chiar din baza de calcul al venitului net lunar sumele prevăzute de art. 55 alin. (4) din Codul fiscal, astfel încât sumele în discuție — respectiv contravaloarea normei de hrană — nu numai că sunt excluse de la impozitare, însă nici nu reprezintă venituri din salarii ori asimilate acestora și, ca atare, nu se subsumează noțiunii de „venit”, relevantă în contextul art. 527 și art. 529 din Codul civil, motiv pentru care nu pot fi luate în calcul la stabilirea sumelor datorate cu titlu de pensie de întreținere. Instanța supremă a reținut la baza raționamentului juridic ce a dus la pronunțarea acestei decizii faptul că este lipsită de relevanță împrejurarea că sumele de bani în discuție au caracter de continuitate, cât timp nu reprezintă venituri de natură salarială.

18. Ca atare, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a observat că este preferabilă raportarea la criteriul naturii de venit salarial, în raport cu dispozițiile Codului fiscal, ce permite identificarea venitului din salariu sau a venitului asimilat acestuia.

19. Or, pentru identitate de rațiune, apelantul-pârât a considerat că aceste considerente devin aplicabile și cu privire la veniturile realizate din diurnă, care se situează sub plafonul legal de impozitare și deci nu sunt supuse impozitării, astfel cum prevede art. 76 din Codul fiscal, nefiind venituri salariale impozabile care intră în categoria venitului brut în raport cu care se determină venitul net ce trebuie avut în vedere la stabilirea pensiei de întreținere.

20. A mai susținut că diurna nu este un venit salarial acordat pentru munca efectuată în baza contractului individual de muncă, ci reprezintă, în esență, o indemnizație plătită de angajator în condiții speciale, respectiv pe perioada detașării, zilnic, pentru acoperirea cheltuielilor suplimentare generate chiar de detașare (transport, cazare, masă etc). În cazul său, detașările fiind efectuate în afara țării, au devenit incidente prevederile legale valabile la nivelul Uniunii Europene referitor la cuantumul diurnei, aceasta fiindu-i acordată în euro, însă în mod

corelativ și cheltuielile suplimentare efectuate erau făcute tot în euro, fiind raportate la costurile din țările în care se afla.

21. Reprezentanta legală a intimatului-reclamant a precizat că nu este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept cu privire la aspectele arătate, fiind în interesul superior al copilului ca acesta să beneficieze de toate veniturile realizate de părât.

22. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, a fost depus un punct de vedere de către apelantul-pârât, cu nerespectarea termenului legal de 15 zile, prin care a apreciat că, în cauză, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, față de prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât problema supusă discuției este una care a primit deja în practică soluții diferite și necesită a fi lămurită.

V. Punctul de vedere al titularului sesizării cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. În opinia completului de judecată al Tribunalului Botoșani, la calcularea cuantumului pensiei de întreținere datorate de părinte copilului trebuie să se aibă în vedere și veniturile realizate de părât sub forma diurnei, întrucât, în cazul de față, acestea se ridică în medie la suma de 1.000 euro lunar și, în realitate, în cuantum mult mai mare decât salariul de bază plătit și acceptat de către părât, care este echivalent cu salariul minim garantat pe economie din România.

24. Pe lângă această disproporție majoră între venitul salarial și cuantumul diurnei care dezavantajează nivelul pensiei de întreținere este de precizat că nu diferă cu nimic față de caracterul de continuitate și previzibilitate al venitului de bază, fiind încasat de asemenea în fiecare lună, astfel încât nu există nicio rațiune pentru care să nu fie luat în calcul.

25. Chiar dacă acest venit are o destinație specială, completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că este în interesul superior al copilului ca la stabilirea pensiei de întreținere să se țină cont și de sumele realizate de părât cu titlu de diurnă, deoarece acestea măresc semnificativ suma avută în vedere ca bază de calcul pentru obligația datorată.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

26. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanțele naționale au înaintat hotărârile judecătorești identificate și care prezintă relevanță pentru problema de drept în discuție, precum și punctele de vedere teoretice exprimate de judecători.

27. Conform informațiilor comunicate nu au fost identificate hotărâri judecătorești relevante la nivelul instanțelor din circumscripțiile Curții de Apel Târgu Mureș, Curții de Apel Oradea, Curții de Apel Galați, Curții de Apel Iași, Curții de Apel Pitești și Curții de Apel Brașov, o parte dintre aceste instanțe comunicând opiniile teoretice exprimate de judecători cu privire la problema de drept. În marea majoritate, judecătorii au considerat că echivalentul valoric al diurnei nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

28. În marea lor majoritate, judecătorii din cadrul instanțelor din circumscripția Curții de Apel București au opinat că diurna nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere, având în vedere, în esență, destinația specială a acesteia.

Această opinie este reflectată și de hotărârile judecătorești pronunțate de aceste instanțe, din conținutul cărora a rezultat că, față de destinația specială, nu au fost luate în considerare indemnizația de deplasare sau, după caz, diurna de deplasare încasată de un pilot. Totuși, au fost incluse cheltuielile lunare cu hrana, transportul, cazarea și alte cheltuieli personale, atunci

când debitorul întreținerii, deși angajat al unei societăți românești, a lucrat cu delegație în străinătate.

29. Curtea de Apel Ploiești a comunicat că la nivelul instanțelor din raza sa teritorială există practică divergentă.

Din cuprinsul hotărârilor judecătorești atașate rezultă că în practica judiciară înregistrată la Tribunalul Prahova nu s-a inclus în totalul veniturilor nete ale debitorului întreținerii indemnizația de detașare pe care un șofer de autocamion, salariat al unei societăți românești, a încasat-o pe durata detașării în străinătate, într-un cuantum variabil în funcție de numărul de zile de deplasare și de traseu, apreciindu-se că rolul acestei sume de bani (cunoscută și sub numele de diurnă) este acela de a compensa cheltuielile de întreținere prilejuite de dislocarea salariatului din mediul său de viață obișnuit; în contractul de muncă al debitorului s-a menționat că locul de muncă este în străinătate, iar perioada în care angajatul prestează activitate la utilizatorul străin se definește ca „misiune de muncă temporară”.

Dimpotrivă, tot la nivelul Tribunalului Prahova, soluția contrară a fost adoptată și cu privire la indemnizația de delegare pe care un inginer o încasează cu ocazia deplasărilor în interes de serviciu, în țară și în străinătate; s-a considerat că, deși aceste deplasări nu sunt constante și fixe, sunt aproape lunare, astfel încât, prin frecvența cu care sunt acordate, au dobândit caracter de continuitate.

30. Practica judiciară la nivelul Curții de Apel Suceava este majoritară în sensul că echivalentul valoric al diurnei nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

Astfel, prin hotărârile pronunțate s-a considerat că diurna nu reprezintă contraprestația muncii, ci are o destinație specială, aceea de a asigura salariatului hrana și cazarea pe durata deplasării în străinătate.

În schimb, a fost luată în considerare la stabilirea pensiei de întreținere suma de bani pe care o încasează cu titlu permanent salariatul care, deși angajat al unei societăți din România, lucrează efectiv în străinătate.

31. La nivelul Curții de Apel Timișoara a fost identificată o singură hotărâre definitivă, din al cărei conținut rezultă că instanța nu a avut în vedere diurna în stabilirea pensiei de întreținere, în considerarea faptului că ea nu are caracter permanent și cert pentru a putea fi inclusă în categoria veniturilor salariale sau a celor asimilate acestora, având o destinație expresă de asigurare a hranei și a locuinței debitorului întreținerii.

32. Opinia unor instanțe din cadrul Curții de Apel Cluj este în sensul că echivalentul valoric al diurnei nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

Din hotărârile judecătorești comunicate rezultă că diurna a fost inclusă, cu motivarea că, determinat de natura și de locul muncii debitorului, respectiv șofer de autocamion/mașină de mare tonaj care își desfășoară activitatea preponderent în străinătate, precum și de frecvența și de cuantum ridicat al diurnei, debitorul a fost remunerat pentru munca desfășurată prin această formă de retribuție compusă din salariu și diurnă; chiar dacă nu este exclusă posibilitatea ca o parte din sumă să fie folosită pentru hrană și cazare în perioada deplasării în străinătate, nu poate fi reținută o afecțiune în acest sens a întregii sume. Aceeași soluție a fost adoptată și în situația unui debitor angajat la o firmă din străinătate, care beneficiază de diurnă lunar, în mod constant.

33. Curtea de Apel Constanța a înaintat o decizie pronunțată de Tribunalul Constanța, prin care diurna a fost inclusă în totalul veniturilor nete ale părintelui care lucrează cu detașare în străinătate ca maistru sudor, față de frecvența ridicată a încasării și de valoarea medie considerabilă, dar și de faptul că diferența

dintre media lunară a diurnei încasate și reperul legal prevăzut de art. 55 alin. (2) lit. i) din Codul fiscal este asimilată salariului și se supune impozitului pe venit — alin. (4) lit. g) din același art. 55.

34. Curtea de Apel Craiova a înaintat hotărâri judecătorești din care rezultă următoarele:

La nivelul Tribunalului Gorj s-a reținut că diurna pe care o încasează un șofer în perioada deplasării în străinătate se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului, deoarece, în circumstanțele speței, rațiunea acordării dreptului a fost aceea a suplimentării veniturilor, și nu în considerarea specificului activității depuse și a condițiilor în care se desfășoară activitatea. Astfel, s-a ținut cont că diurna are caracter continuu, depășește într-o proporție considerabilă nivelul salariului, respectiv că salariatul beneficiază de cazare din partea angajatorului în timpul în care lucrează în afara țării.

La nivelul Tribunalului Mehedinți s-a reținut că nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului acea diurnă de deplasare acordată conducătorului auto doar pentru perioada în care acesta execută curse internaționale în Uniunea Europeană și strict pentru nevoi personale, deci care are un caracter aleatoriu.

35. La nivelul Curții de Apel Alba Iulia, din hotărârile judecătorești comunicate rezultă următoarele:

În timp ce Judecătoria Alba Iulia a apreciat că la stabilirea pensiei de întreținere diurna nu se ia în calcul, față de dispozițiile art. 729 alin. (7) din Codul de procedură civilă, respectiv de caracterul de indemnizație cu destinație specială, Tribunalul Alba a considerat contrariul în ceea ce îi privește pe angajații care își desfășoară activitatea (de transport) în afara țării, în cazul cărora adevăratul venit se obține din diurnă, care a fost prevăzută chiar în contractul colectiv de muncă.

Printr-o decizie pronunțată de Tribunalul Sibiu nu s-a ținut cont de diurna primită ca urmare a detașării în străinătate, deoarece aceasta nu reprezintă un drept salarial, ci are o natură specială, fiind destinată întreținerii persoanei ce își desfășoară activitatea temporar în străinătate, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea, conform art. 5 alin. (1) lit. A.a) și art. 17 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare, și actului adițional la contractul de muncă.

36. Curtea de Apel Bacău a comunicat că la nivelul judecătorilor Moinești, Bacău, Piatra-Neamț, Bicăz se apreciază că echivalentul valoric al diurnei nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului, în timp ce în practica judiciară a Judecătoriei Onești se consideră contrariul.

37. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 1.605/C/2.637/III-5/2017 din 6 iulie 2017, a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedurile de unificare a practicii judiciare și jurisprudența Curții Constituționale

38. Analizând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție în procedurile de unificare a practicii judiciare, a fost identificată Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, prin care a fost respinsă, ca

inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani — Secția I civilă privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (2) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, în corelare cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

39. Prin Decizia nr. 21 din 19 octombrie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 943 din 21 decembrie 2015, s-au admis recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și, în consecință, s-a stabilit că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (1) și (2) din Codul civil, echivalentul valoric al normei de hrană prevăzute de art. 2 alin. (4) și art. 4 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 26/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

40. Nu a fost identificată jurisprudență relevantă la nivelul Curții Constituționale cu privire la chestiunea ce face obiectul prezentei sesizări.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

41. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

42. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere formulate de părți și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

43. Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, *„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”*.

44. După cum rezultă din conținutul normei citate, legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care trebuie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze în curs de judecată;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să o soluționeze în ultimă instanță;
- ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

45. Analiza condițiilor de admisibilitate relevă următoarele:

46. Primele două condiții sunt îndeplinite, întrucât cauza în care s-a formulat prezenta sesizare se află în curs de judecată la Tribunalul Botoșani, instanță ce a fost investită cu soluționarea unui apel într-un litigiu civil ce are ca obiect

stabilirea pensiei de întreținere în favoarea copilului, hotărârea ce urmează a fi pronunțată în cauză nefiind supusă recursului, în conformitate cu dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare.

47. În ceea ce privește celelalte condiții de admisibilitate, este de menționat că în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, făcându-se referire și la doctrină, s-a arătat constant că procedura reglementată de art. 519 din Codul de procedură civilă are în vedere o problemă de drept reală, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile, cu scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

48. În acest sens, întrebarea formulată în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze o chestiune de drept determinată, pentru ca soluția dată în această procedură să aibă în vedere numai chestiunea respectivă, iar nu întreaga problematică a textului de lege indicat în sesizare. Instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, chiar cu interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribut ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată¹.

49. Din această perspectivă, instanței de trimitere îi revine obligația de a demonstra, prin încheierea de sesizare, existența unei chestiuni de drept veritabile, și nu ipotetice, inclusiv prin indicarea tuturor elementelor relevante în procesul de interpretare a noiei, pentru a nu se ajunge la depășirea limitelor investirii în soluționarea sesizării², dar și pentru a se evita, în același timp, ca dezlegarea dată de către instanța supremă să nu aibă în vedere însuși obiectul investirii instanței de trimitere și să nu conducă la dezlegarea în fond a pricinii³.

50. În contextul acestor considerente relevante desprinse din jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept se reține că, în cauză, instanța de trimitere solicită a se clarifica dacă o anumită sumă de bani pe care debitorul întreținerii convenite copilului o încasează în cadrul raporturilor de muncă trebuie sau nu inclusă în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se calculează pensia de întreținere, conform art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (2) din Codul civil.

51. Cu toate că întrebarea formulată nu circumstanțiază, din datele speței reiese că debitorul întreținerii a încasat suma de bani respectivă cu titlu de „diurnă”, în calitate de conducător auto care efectuează operațiuni de transport internațional.

52. Este de remarcat că punctul de vedere motivat al instanței de trimitere relevă perspectiva din care instanța înțelege chestiunea de drept pusă în discuție și interesul clarificării sale prin mecanismul hotărârii prealabile.

53. Astfel, instanța a constatat că diurna efectiv încasată de către părât a avut un quantum mult mai mare decât salariul de bază, că are același caracter de continuitate și previzibilitate ca venitul salarial, dat fiind că a fost acordată în fiecare lună în perioada de timp luată în calcul la stabilirea pensiei de întreținere și, totodată, că diurna are o destinație specială. În acest context s-a opinat că este în interesul superior al copilului

a se ține cont și de sumele de bani încasate de părât cu titlu de diurnă.

54. În termenii în care este justificată necesitatea dezlegării chestiunii de drept pentru soluționarea cauzei nu este cert dacă instanța de trimitere a dat vreo importanță includerii sau neincluserii sumei de bani denumite „diurnă” în categoria veniturilor de natură salarială, precum și împrejurării destinației speciale a acesteia, respectiv dacă solicită clarificarea în cauză a relevanței acestor aspecte în stabilirea bazei de calcul al pensiei de întreținere, care are în vedere, potrivit art. 529 alin. (2) din Codul civil, veniturile lunare nete ale debitorului întreținerii.

55. În măsura în care se consideră că instanța de trimitere nu are vreun dubiu legat de aceste aspecte, față de punctul său de vedere motivat — din care pare a rezulta că diurna nu reprezintă un venit salarial, dar are caracter stabil și are o destinație specială —, întrebarea adresată instanței supreme s-ar reduce la aprecierea interesului superior al copilului prin includerea în baza de calcul al pensiei de întreținere a tuturor sumelor de bani încasate constant de către debitor în cadrul raporturilor de muncă.

56. Or, astfel conturată, întrebarea nu relevă o chestiune de drept veritabilă, întrucât nu tinde la interpretarea unui text de lege lacunar ori neclar, în contextul unor posibilități multiple de interpretare, ci la însăși aplicarea legii în situația de fapt din speță, prin evaluarea raportului de proporționalitate dintre starea de nevoie a creditorului și mijloacele de care dispune în concret debitorul, prin prisma principiului interesului superior al copilului.

57. Atare finalitate a sesizării este inacceptabilă, deoarece echivalează cu însăși soluționarea apelului, respectiv cu efectuarea controlului de legalitate a hotărârii de primă instanță (prin care s-a realizat tocmai aprecierea proporțională sus-amintită), operațiune ce excedează atribuțiile completului investit cu dezlegarea unor chestiuni de drept.

58. În măsura în care, însă, se consideră că instanța de trimitere nu exclude ca prin dezlegarea dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție să se identifice chiar criteriile pe baza cărora suma de bani denumită „diurnă” ar putea fi inclusă în cuantumul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere, se constată următoarele:

59. Prin ambele decizii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în mecanismele de unificare a practicii judiciare, menționate la pct. VII paragrafele 38—39 din prezenta hotărâre, în care s-a abordat chestiunea bazei de calcul al pensiei de întreținere datorate de către părinte copilului, s-a arătat deja că, în ceea ce privește noțiunea de „venit”, spre deosebire de fostul art. 94 alin. (3) din Codul familiei, actuala reglementare din Codul civil nu mai face referire doar la „câștigul din muncă” al debitorului, ci are în vedere, generic, toate veniturile acestuia, indiferent de sursă, respectiv din muncă ori din alte surse (de exemplu, chirii, redevențe, dividende, depozite bancare, fructe civile și industriale ale bunurilor proprii etc.).

60. În Decizia nr. 21/2015 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii s-a arătat însă că nu s-a adus nicio modificare pe aspectul caracterului de continuitate pe care trebuie să îl aibă venitul luat în calculul pensiei de întreținere, în sensul că nu sunt incluse veniturile ocazionale, aspect reținut constant în practica judiciară și în doctrină, atât în reglementarea Codului familiei, cât și în actuala reglementare a Codului civil (paragraful 35).

¹ De exemplu, Decizia nr. 16/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016; Decizia nr. 31/2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 22 iunie 2017.

² De exemplu, Decizia nr. 1/2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 25 martie 2016.

³ De exemplu, Decizia nr. 33/2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016.

61. Totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a precizat că este lipsită de importanță împrejurarea că sumele de bani în discuție au caracter de continuitate, cât timp nu reprezintă venituri de natură salarială în sens fiscal și nu se subsumează astfel, noțiunii de „venit”, relevantă în contextul art. 527 și art. 529 din Codul civil (paragraful 64).

62. În aceeași decizie în interesul legii s-a mai arătat că nu pot fi ignorate considerentele referitoare la rațiunea acordării dreptului în discuție, anume specificul activității depuse de beneficiari și condițiile în care aceasta se desfășoară, dar că, oricum, afectarea venitului unei anumite destinații a fost avută în vedere de către legiuitorul fiscal la determinarea veniturilor salariale, atunci când acestea au caracter de continuitate (paragrafele 65 și 73).

63. În doctrină, diurna este menționată explicit printre veniturile cu caracter ocazional care, din acest motiv, nu trebuie luată în considerare la calcularea pensiei de întreținere.

64. Chiar atunci când nu este indicată în mod expres, doctrina a avut în vedere implicit includerea diurnei în categoria veniturilor care nu au un caracter permanent.

65. Astfel, este suficient că este menționată indemnizația de deplasare, întrucât, potrivit legislației în vigoare, diurna este o componentă a „indemnizației de deplasare”, adică o parte din „indemnizația zilnică în valută primită pe perioada delegării și detașării în străinătate”, conform art. 5 alin. (1) lit. A din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare (*Hotărârea Guvernului nr. 518/1995*).

66. În acest context se observă că instanța de trimitere, preluând datele comunicate de către angajator, solicită clarificări în legătură cu „diurna” în contextul veniturilor obținute de către debitorul întreținerii în calitate de salariat, fără a explicita conținutul noțiunii folosite și fără a face referire la vreun text de lege prin care să se fi conferit noțiunii o semnificație autonomă.

67. Ar fi fost de dorit ca instanța de trimitere, solicitând clarificări în legătură cu „diurna”, să releve conținutul exact al noțiunii, în condițiile în care debitorul întreținerii nu face parte dintre categoriile expres și limitativ prevăzute în actul normativ, pentru ca eventuala dezlegare dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție să aibă în vedere regimul juridic cert al venitului încasat, identificat ca atare și acceptat de toate părțile din cauză.

68. Totuși, în absența oricărei precizări din partea instanței de trimitere se poate prezuma în mod rezonabil că este vorba chiar despre suma de bani inclusă în indemnizația de deplasare prin art. 5 alin. (1) lit. A din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995, adică „o sumă zilnică, denumită (...) diurnă, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea” [lit. a)]. Diurna este diferită de indemnizația de cazare, împreună formând indemnizația de deplasare, care nu include alte cheltuieli pe care le suportă tot angajatorul, enumerate în art. 6 alin. (1) lit. a)—g) din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995.

69. Deși Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 se referă numai la personalul trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar⁴, misiuni definite în mod expres și limitativ în art. 1 lit. a)—p), prin art. 17 s-a recomandat aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui act normativ și de către operatorii economici, alții decât cei prevăzuți la art. 16 alin. (1), precum și de către fundații, asociații și altele asemenea.

70. Menționarea de către angajatorul din cauza pendinte pe rolul instanței de trimitere că debitorul întreținerii a încasat în

mod efectiv „diurnă” prezumă că angajatorul, conformându-se recomandării din art. 17 al Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, a aplicat prevederile hotărârii Guvernului, probabil prin intermediul unor clauze specifice inserate în contractul individual și/sau colectiv de muncă.

71. După cum s-a arătat anterior, diurna, ca parte componentă a indemnizației de deplasare, a fost socotită în doctrină în mod constant venit ocazional, care nu trebuie luat în considerare în calculul pensiei de întreținere. Nu rezultă că nivelul, cuantumul acestei sume de bani ar reprezenta un argument pentru înlăturarea caracterului întâmplător al venitului.

72. Instanța de trimitere ar fi trebuit să justifice în acest context dubiile referitoare la venitul încasat în mod efectiv de către părătul din cauză, arătând motivele care ar justifica îndepărtarea de abordarea tradițională a veniturilor și pentru care s-ar putea considera că suma de bani ce are ca scop acoperirea cheltuielilor personale în perioada delegării și detașării în străinătate [după cum rezultă din art. 5 alin. (1) lit. A din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995] are caracter permanent, doar prin frecvența de acordare comparabilă cu salariul.

73. Instanța de trimitere nu a făcut nicio referire la statutul salariatului delegat sau detașat, în condițiile în care indemnizația de deplasare, inclusiv diurna, este acordată, potrivit legii, doar în perioada delegării sau a detașării în străinătate, și, cu atât mai puțin la specificul activității desfășurate de către debitorul întreținerii, respectiv efectuarea de operațiuni de transport internațional în calitate de conducător auto, prin raportare la dispozițiile legale referitoare la delegare și detașare.

74. Nu au fost avute în vedere astfel dispozițiile art. 43 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora delegarea presupune exercitarea de către salariat a unor lucrări sau sarcini corespunzătoare atribuțiilor de serviciu în afara locului său de muncă, dar cu caracter temporar.

75. De asemenea nu s-a acordat vreo importanță dispozițiilor art. 71 din Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare⁵, potrivit cărora „*Personalului angajatorilor stabiliți pe teritoriul României, care efectuează operațiuni de transport internațional, fiind trimis să lucreze pentru o perioadă de timp limitată pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau pe teritoriul Confederației Elvețiene și care nu se încadrează în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (2), i se aplică prevederile art. 43 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și beneficiază de drepturile prevăzute la art. 44 alin. (2) din același act normativ.*”

76. În absența oricărei referiri la asemenea aspecte prin sesizarea în vederea dezlegării chestiunii de drept se consideră că abordarea acestora pentru prima dată în cadrul soluționării sesizării de față ar echivala cu depășirea obiectului investiției Înaltei Curți de Casație și Justiție și ar antrena riscul depășirii cadrului procesual în cauza pendinte pe rolul instanței de trimitere ori, cel puțin, ar presupune implicarea completului de față în soluționarea fondului apelului, prin aprecierea aspectelor relevante în judecarea cauzei, antamate explicit sau implicit, precum și a dispozițiilor legale incidente.

77. Pentru aceste considerente, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, referitoare la conținutul chestiunii de drept supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție, nemaifiind necesară verificarea celorlalte condiții.

⁴ Potrivit art. 16 alin. (1), prevederile actului normativ se aplică și personalului din regiile autonome și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se deplasează temporar în străinătate pentru aducerea la îndeplinire a acțiunilor menționate la art. 1.

⁵ Legea nr. 344/2006 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, cu modificările și completările ulterioare a fost abrogată prin Legea nr. 16/2017 privind detașarea salariaților în cadrul prestării de servicii transnaționale, al cărei art. 9 este însă similar cu fostul art. 71.

78. Pe cale de consecință, în temeiul art. 521, cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Botoșani în Dosarul nr. 9.028/193/2016, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 527 alin. (2) și art. 529 alin. (2) din Codul civil, respectiv dacă echivalentul valoric al diurnei se include în totalul veniturilor nete lunare în raport cu care se stabilește pensia de întreținere datorată de către părinte copilului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 20 noiembrie 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Mitroi

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

